Abric tres quarts blau cel

Museu actual:
Museu de Badalona

Cronologia:
1950-1959

Gènere:
Dona

Abric de tres quarts de color blau cel. Obertura total davantera, creuada i cordada amb dues files de botons. Coll de solapa. La part frontal està tallada amb dos costadets i hi ha dues butxaques, que s'obren dissimuladament de la costura d'aquests. La forma de l'abric és lleugerament acampanada. Les mànigues, amples, presenten un patronatge complex: si bé per davant les mànigues estan tallades a partir d'una cisa, la part posterior d'aquestes segueix un patronatge de màniga japonesa, sense cisa, unint-se a la part de davant mitjançant una costura superior i una d'inferior. L'esquena, doncs, està tallada d'una sola peça ja que tampoc hi ha costura central. Sobre les espatlles hi ha dues pinces que permeten donar a l'abric la forma necessària per tal que s'adapti al cos. Els botons, de base de pasta, estan ornamentats amb passamaneria.

Creador:
Desconegut

Firma:

Desconegut

Malauradament, la majoria de peces conservades són de producció anònima. No hi ha cap element distintiu que permeti relacionar-les amb seguretat amb un creador determinat. Cal destacar que probablement en la majoria de casos es tractava de confecció domèstica; d'altres, de confecció més complexa, estaven confeccionades per un sastre o per una cosidora sense cap tipus de reconeixement d’autoria.

Cal tenir en compte que fins a les acaballes del segle XIX, a les llars pobres o humils, homes i dones vestien peces fetes majoritàriament a casa. D'aquesta producció estrictament casolana es passà, amb el temps, a una concentració de la feina en mans d'uns artesans que s'hi dedicaven de manera exclusiva. Així, la producció passà de satisfer les necessitats familiars a satisfer una demanda externa, implicant l'aparició d'un artesà especialitzat que, en el cas de la confecció, derivà en la figura del sastre.

Contràriament al que podria semblar, la modisteria no havia estat sempre una tasca reservada a les dones. De fet no fou fins al 1675 que a França es va permetre que les dones exercissin en aquest àmbit, en considerar que no estava ben vist que a les dones les vestís el sexe oposat. A partir d'aquell any les cosidores franceses van poder confeccionar vestits per a dones, amb excepció de les cotilles, i la roba d'infants fins a vuit anys. A França, la confecció de cossos per a dones i nens va continuar essent un privilegi de la corporació de sastres fins al 1871.

És força evident que existia una diferència entre la feina de la cosidora o costurera i la del sastre, que probablement raïa, ja no tant en la qualitat de la feina, sinó en el valor que se li donava a aquest darrer. Tot i així, tampoc els sastres etiquetaven les seves peces. No serà fins al 1858, que el gran creador de moda Charles Frederick Worth començarà a etiquetar les seves peces amb el seu nom, a mode de marca. De fet aquesta pràctica ja es donava en altres àmbits, com la barreteria femenina (anomenada sovint "modes" a l'època). Aquest fet implicà una petita revolució en el món de la indústria de la moda, ja que per primera vegada es reconeixia el nom del creador com un valor afegit a la peça. En el cas català, les primeres etiquetes van aparèixer a finals dels anys 70 del segle XIX.

Any:
c. 1960

Ús:
Exterior

Tipologia d'ús:
Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:
Indumentària civil femenina

Tacte:
Rugós
Aspre
Llis

Color:
Blaus

Ornamentació:

Botons

Enllaços externs:
http://historiadelamodaylostejidos.blogspot.com.es/2015/01/la-mujer-y-la-moda-en-la-espana-de-los.html

Hemeroteca:
http://trencadis.diba.cat/Trencadis/imgview/trencadis/diba11408/109?contentFlg=0

Bibliografia:
AMBROSE, GAVIN; Harris, Paul. Diccionario visual de la moda. Barcelona: Gustavo Gili, 2008.
BANDRÉS OTO, MARIBEL. El vestido y la moda. Barcelona: Larousse, 1998.
BAUDOT, FRANÇOIS. La moda en el siglo XX. GUSTAVO GILI, 2008
BAXTER-WRIGHT, EMMA [ET. AL.] Moda vintage: la evolución de la moda y el vestido en los últimos cien años. Barcelona: Parramón, 2008
BUXBAUM, GERDA (ed.) Iconos de la moda: el siglo XX. Barcelona: Electa, 2007.
CODINA, MÓNICA. "Crear moda, hacer cultura". A: Ars Brevis: anuario de la Cátedra Ramón Llull Blanquerna, n. 10 (2004), p. 43-62. [1]
CODINA, MÓNICA; MONTSERRAT HERRERO (eds.) Mirando la moda: once reflexiones. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2004.
DELPIERRE, MADELEINE. Le costume: la haute couture de 1940 à nos jours. Paris: Flammarion , cop. 1991
Elio Berhanyer: 50 años de moda: exposició, Museo del Traje, CIPE. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2008.
FIGUERAS SERRA, JOSEFINA. Moda española: una historia de sueños y realidades. Madrid: Ediciones Internacionales Universitarias, 2003.
FUKAI, AKIKO (ed.) Moda: una historia desde el siglo XVIII al siglo XX : la colección del Instituto de la Indumentaria de Kioto Taschen , 2006
GOLBIN, PAMELA. Madeleine Vionnet: puriste de la mode. Paris: Arts décoratifs , 2009
HERRERO, MONSERRAT. "Fascinación a la carta: moda y posmodernidad". A: Nueva revista de política, cultura y arte. N. 72 (nov.-dic. 2000), p. 79-87.
Inspiraciones: Mariano Fortuny y Madrazo: exposició, Museo del Traje – CIPE. Direcció, Eloy Martínez de la Pera Celada; textos, Eloy Martínez de la Pera Celada [et al.]. Madrid: Ministerio de Cultura, Subdirección General de Publicaciones, Información y Documentación, 2010.
La mirada de Vogue: exposición. Editor, Javier Pascual del Olmo; directora, Yolanda Sacristán; subdirector, Javier Fernández de Angulo; comissari, Rafael Levenfeld; coordinació, María Fitz James Stuart. Madrid: Museo del Traje, Centro de Investigación y Patrimonio Etnológico: Ediciones Condé Nast, 2004.
Manus x machina: fashion in an age of technology. New York: Metropolitan Museum of Art, 2016
MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. "La difusión de la moda en la era de la globalización". A: Papers: revista de sociología, n. 81 (2006), p. 187-204. [2]
MARTÍNEZ BARREIRO, ANA MARÍA. "La moda en las sociedades avanzadas". A: Papers: revista de sociología, n. 54 (1998), p. 129-137.

[3]
MORALES, MARÍA LUZ. La moda: el traje y las costumbres en la primera mitad del siglo XX. Barcelona: Salvat, 1947.
Mutations: mode, 1960-2000. Exposició. Musée de la mode et du costume (París, França). Paris: Paris-musées, 2000.
NICOLÁS MARTÍNEZ, MARÍA DEL MAR. “Mariano Fortuny y Madrazo: vestidos y tejidos de la colección del Museo del Traje”. A: Indumenta: revista del Museo del Traje, n. 0 (2007), p. 113-122. [4]
PARICIO ESTEBAN, PILAR. “El encuadre de la moda en los diarios españoles de información general de ámbito nacional (1900-1994)”. A: Revista Latina de comunicación social, n. 28 (2000), p. 1-4. [5]
Paris-couture-années trente. Exposició. Paris-Musées : Société de l'histoire du costume , cop. 1987
REMAURY, BRUNO (ed.) Dictionnaire de la mode au XXe siècle Paris : Regard , cop. 1996
RIVIÈRE, MARGARITA. Diccionario de la moda: los estilos del siglo XX. Barcelona: Grijalbo, 1999.
SAILLARD, OLIVER; DUCHÊNE, VIRGINE, MANESCAU, JACQUELINE. L'homme objet : la mode masculine de 1945 à nos jours. Marseille: Musées de Marseille , 1996
SCOPA-ZUCCHI, OSCAR (ed.). Vogue España 100 años de moda. Madrid; Barcelona; París: Condé Nast, 2000..
SICARD, MARIE-CLAUDE. Lujo, mentiras y marketing: ¿cómo funcionan las marcas de lujo? Barcelona: Gustavo Gili, 2007.
SMITH, PAUL JULIÁN. Contemporary Spanish culture: tv, fashion, art and film. Cambridge: Polity press, 2003.
URREA, INMACULADA. Coco Chanel: la revolución de un estilo. Barcelona: Ediciones Internacionales Universitarias, 1997
URREA, INMACULADA. Desvistiendo el siglo XX. Madrid: Ediciones internacionales universitarias, 1999
VÁSQUEZ ROCCA, ADOLFO. “La moda en la postmodernidad: deconstrucción del fenómeno fashion”. A: Nómadas: revista crítica de ciencias sociales y jurídicas, n. 11 (2005).
VILAR, MARÍA JOSÉ. Estética y tiranía de la moda. Barcelona: Planeta; Madrid: Editora Nacional, 1975.
VV.AA. Moda: una historia del siglo XX. TASCHEN BENEDIKT, 2012
WAUGH, NORAH. The cut of women's clothes 1600 – 1930 London: Faber and Faber, 1968.